

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

پیکار پامیر

۳۰.۱۲.۰۹

"نقش پاکستان در تراژیدی خونین افغانستان"

جلد اول

به ادامه گذشته:

بیروکراسی دولتی :

مامورین بلند پایه مملکتی این کشور هم فاسد اند و هم اخاذ و مستبد. اینان از خانواده های سر شناس ، ملاکان و سرمایه داران اند و یا بعضاً تکنوکراتهایی اند که به خدمتگزاران صدیق قدرتمندان پایه یی حاکم مبدل شده اند. این قشر در واقع، گسترش دهنده لاقیدی و فساد اداری بوده در زر اندوزی و سوء استفاده از موقعیت های دولتی ید طولای دارند. هستی اینان در اوج فساد اداری و رشوه ستانی و سایر انحرافات حکومتی تضمین میشود و بس. بقاء و موجودیت همین قشر مفسد در نهاد های دولتی ، یکی از عوامل تشدید رنج و دشواری طبقات و اقشار پایینی جامعه را تشکیل میدهد.

کارگران ، دهقانان ، اهل حرفه و بازار :

در برابر اینهمه قدرتمندان و استثمارگران پاکستانی، ملیونها انسان کارگر، کشت کار، پیشه ور، فقیر، گرسنه و بیمار قرار دارند که به انواع و اشکال گونه گون، چه در شهرها و چه در روستا ها ، بار طاقت سوز فشار های اقتصادی و استبدادی طبقات بالایی را بر دوش میکشند. برخی از اینان، زندگی تقریباً نیمه مرفه دارند ، بعضی ها صرفاً با لب نان بخور و نمیر میسازند و بخش اعظم آنان در آتش فقر شدید میسوزند و حال زاری دارند. تعداد زیادی از اینها کارگران روز مزد اند ، تعدادی هم در فابریکه ها و دستگاه های خورد و کوچک تولیدی مشغول به کار هستند، هزاران نفر از آنها به مزدوری (نوگری) در منازل دیگران میپردازند و قادر نیستند فرزندان شان را برای آموزش درس و تعلیم به مکاتب بفرستند. پس همینها اند که در جامعه تحقیر میشوند ، رنج میبرند، محکوم به اطاعت از بالایی ها اند، در عین حالیکه نیروی اصلی تولید و سازندگی در کشور را تشکیل میدهند.

احزاب سیاسی پاکستان :

گرچه به اساس موجودیت "دموکراسی" نوع پاکستانی، تعداد زیادی از احزاب، سازمانها، انجمنها و سایر نهاد های صنفی و سیاسی و مذهبی در این کشور وجود دارند، اما بزرگترین و مؤثر ترین آنها که یا گاهی به قدرت سیاسی رسیده یا میرسند و یا به نحوی از آنها با مراکز قدرت در ارتباط اند، عبارت اند از:

حزب مسلم لیگ :

در بیستم ماه دسامبر ۱۹۰۶ میلادی در شبه قاره هند تأسیس شد و به مرور زمان به شاخه های متعدد مانند شاخه علی جناح، نواز شریف، کوکر، ملک قاسم، پیر پگارا، جونجو و غیره منشعب گردیده و همین اکنون از جمله با نفوذ ترین احزاب سیاسی نوع (بورژوا - ملاکی) پاکستان میباشد.

حزب مردم :

در سال ۱۹۶۷ میلادی از طرف ذوالفقار علی بوتو در ایالت سند پاکستان تأسیس شد و در رقابت با رقیب بزرگش (مسلم لیگ) تاکنون چند بار به حاکمیت دولتی به رهبری مؤسس آن (علی بوتو)، بینظیر بوتو و همین اکنون آصف علی زرداری نایل شده است. این حزب علی رغم آنکه عمدتاً یک حزب متعلق به طبقات (بورژوا - ملاک) است، با آنها در میان بعضی از اقشار و طبقات پایینی پاکستان، به ویژه فقراء و مستمندان ایالت سند (زادگاه بوتو) طرفداران زیادی دارد.

حزب عوامی ملی :

مربوط به خان ولیخان فرزند خان عبدالغفار خان بوده ساحة فعالیت آن منحصر به حلقهات قبایل پشتون پاکستان میباشد. مدتی خانم نسیم بیگم ولیخان همسر خان ولیخان نیز در رأس این حزب قرار داشت. حزب عوامی ملی اگرچه عمدتاً پیرامون به دست آوردن حقوق و خود مختاری قبایل پشتون در " صوبه سرحد" پاکستان مبارزه میکند، ولی تا حال چند مرتبه در انتخابات ریاست جمهوری آن کشور نیز به عنوان نامزد کرسی مذکور اشتراک نموده است. خان ولیخان در دوران حیات سیاسی اش، همیشه می کوشید در عین حالیکه خودش را به عنوان تبعه پاکستان به ریاست جمهوری آن کشور کاندید میکرد، روابط حسنه، مصلحت جویانه و منفعت طلبانه با حکومت های افغانستان نیز داشته باشد.

جماعت اسلامی پاکستان :

مؤسس آن مولانا "مودودی"، یکی از علمای مذهبی و رجعت گرای پاکستان بود. مفتی محمود، قاضی حسین و اکنون منور حسین از رهبران این حزب پس از مرگ مودودی بوده اند. جماعت اسلامی پاکستان از زمره احزاب اسلامی متعصب، بنیاد گرا، همکار نزدیک با دستگاه استخباراتی پاکستان و پشتیبان احزاب اسلامی- جهادی افغانستان و به خصوص حامی و رهنمای "حزب اسلامی" گلبدین میباشد. مردم رنج کشیده افغانستان در سه دهه اخیر قرن بیستم، شاهد دست بازها، مداخلات، تخریبات و دشمنی های عمیق رهبران این حزب علیه منافع ملی شان بوده اند که موازی با مقامات و منابع دولتی پاکستان مرتکب شده است.

جمعیت علمای اسلام :

مانند جماعت اسلامی آن کشور، متعصب، بنیاد گرا، شریک در قدرت سیاسی و استخباراتی پاکستان و عمیقاً دشمن منافع ملی مردم افغانستان میباشد. این حزب در سال ۱۹۴۵ میلادی توسط مولانا بشیر احمد عثمانی در شبه قاره هند تأسیس شد و همین اکنون دارای دو شاخه به رهبری مولانا فضل الرحمن و مولانا سمیع الحق بوده و هر دو آنها از جمله فارغان مدرسه "دیوبند" و از نظر مذهب "وهابی" اند. جمعیت علمای اسلام پاکستان نیز ظرف سالهای اخیر که مصایب خونینی دامن ملت افغانستان را گرفته، با انواع و اقسام گونه گون و به خصوص با تولید،

پرورش، رهبری و گسیل گروه "طالبان" به سوی افغانستان، دوش به دوش مقامات دولتی و استخباراتی پاکستان، جفا ها و جنایات عظیمی را در حق مردم پریشان ما انجام داده و این جفا ها و جنایت ها، تا هنوز هم که این سطور نگاشته میشود، ادامه دارد.

جنبش قومی مهاجر:

این تشکیل، اصلاً مربوط به حرکت مسلمانان مهاجر اند که در نتیجه انقسام هند، به ایالت سند آمده و علیه استثمار و استبداد قدرتمندان پنجابی پاکستان مبارزه میکنند. جنبش مذکور به خصوص در زمان حاکمیت جنرال ضیاء الحق گسترش یافت، زیرا جنرال مذکور به اساس برنامه های تخریبی و تبلیغی اش در پاکستان و به مقصد سوء استفاده از نیروی جنبش قومی مهاجر علیه رقبا ی سیاسی خویش، رهبران این تشکیل سیاسی را مورد توجه و حمایت های مالی قرار داد و توسط آن خون های زیادی را در شهر کراچی مرکز ایالت سند به زمین ریخت.

سپاه صحابه:

این گروه در سالهای اخیر، به خصوص در بحبوحه تروریست پروری های مقامات پاکستانی و مبارزه علیه هند بر سر قضیه کشمیر به وجود آمد. رهبر سپاه صحابه شخصی به نام ضیا الرحمن فاروقی بود و پس از آن کس دیگری به نام "اعظم طارق" جایش را اشغال کرد و او هم چند سال قبل کشته شد و طبعاً جایش را شخص دیگری اشغال کرده است. گفتنی است که رهبران سپاه صحابه از نظر مذهبی "وهابی" و شدیداً ضد مذهب تشیع بوده و تا کنون عملیات و کشتار های بیشماری را علیه شیعیان پاکستان انجام داده اند. این "سپاه"، همچنان با شبکه استخبارات نظامی پاکستان در ارتباط تنگاتنگ بوده نه تنها در کشمیر به ضد هندوستان و به نفع پاکستان می جنگند، بلکه حتا با همسویی فکری و مذهبی با گروه "طالبان"، به خاک افغانستان نیز سرازیر شده دست به کشتار بی باکانه و بیرحمانه مردم ما یازیدند.

نهضت فقه جعفری:

مربوط اهل تشیع پاکستان بوده و در سال ۱۹۷۹ میلادی توسط شخصی به نام عارف حسین حسینی تأسیس شد و اکنون شخص دیگری بنام سید ساجد نقوی جایش را اشغال کرده است. این نهضت طبعاً به ضد رقباء و دشمنان فکری و سیاسی خویش در آن کشور میرزمد و از طرف جمهوری اسلامی ایران نیز حمایت مالی و سیاسی میشود. تا حال یکتعداد افراد و رهبران نهضت فقه جعفری در پاکستان آماج کینه توزی و ترور به خصوص سپاه صحابه قرار گرفته اند.

یادداشت‌های فصل اول

(۱) انگلیسها در سال ۱۸۷۱ میلادی بین چین و هند نیز خط سرحدی "مکماهون" را کشیدند که به اثر آن بخشی از خاک چین را به هند ملحق نمودند. ۹۱ سال بعد از آن، قوای چین در سال ۱۹۶۲ میلادی، به منظور اعاده اراضی از دست رفته چین بالای هندوستان حمله نمود و روابط دو کشور همسایه تیزه گشت.

(۲) در ابتداء، نواحی پشتون نشین غرب پاکستان را به نام ایالت افغانیه مسما ساخته بودند، ولی مقامات پاکستان بعداً این نام را نپذیرفته آنرا " ون یونت " (One Unit) نامگذاری کردند و در سالهای بعد، نام آنرا " صوبه سرحد " گذاشتند.